

**EUROPEISKA KOMMISSIONENS OCH EUROPEISKA UTRIKESTJÄNSTENS
SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT
EU:s ÅTERTAGANDESAMARBETE MED TREDJELÄNDER: RELEVANTA
ÅTGÄRDER GAV BEGRÄNSADE RESULTAT**

SAMMANFATTNING

Gemensamma svar från kommissionen för punkterna I–IX:

Kommissionen välkomnar revisionsrättens särskilda rapport om EU:s återtagandesamarbete med tredjeländer. Kommissionen betraktar den särskilda inriktningen i rapporten som ett lämpligt bidrag till EU:s pågående insatser på detta område, som en del av kommissionens nya migrations- och asylpakt av den 23 september 2020.

Den nya migrations- och asylpakten utgör en förstärkt grund för hållbara och långsiktiga insatser inom på både den interna och externa dimensionen av migrations- och asylfrågor. Enligt pakten ska man främja stärkta skraddarsydda, omfattande och ömsesidigt gynnsamma partnerskap med ursprungs- och transitländer. Återvändande och återtagande är en integrerad del av dessa partnerskap. Konstruktivt engagemang med tredjeländer, att lyssna på deras oro och behov och tillhandahålla stöd där det behövs är väsentliga inslag i sådana partnerskap och bidrar till att uppnå hållbara resultat.

Den nya pakten bygger på framsteg som gjorts sedan 2016 och anger en mer rättvis, mer europeisk strategi för hantering av migration och asyl genom att lägga fram nya initiativ och verktyg. Dessa utgör grunden för att ta itu med flera av revisionsrättens rekommendationer alltmedan specifika förslag diskuteras med medlagstiftarna och genomförs.

Kommissionen anser att resultaten är blandade och ojämna – inbegripet bland de tio länder som omfattas av revisionsrättens rapport – trots förbättrade ansträngningar för att ta itu med irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande av personer som inte har rätt att stanna i EU.

Som betonas i meddelandet av den 10 februari 2021 – (COM(2021) 56 final) är det viktigt att hantera interna och externa utmaningar i samband med återvändande och återtagande på ett integrerat, strukturerat och effektivt sätt.

För att säkerställa framsteg mot ett mer förutsägbart och tillförlitligt återtagandesamarbete bör EU förbli flexibelt när det gäller formen och innehållet i det instrument som ska användas för att strukturera samarbetet med partnerländerna och använda ett brett spektrum av verktyg och relevant politik.

Erfarenheterna under de senaste åren visar att kontinuerlig övervakning och kommunikation och riktat stöd är nödvändigt för att återtagandeinstrumenten ska kunna ge faktiska resultat, men att relevanta incitament förblir viktiga.

I artikel 25a i viseringskodexen kopplas redan graden av samarbete med tredjeländer vad avser återtagande till policyer för viseringsutfärdande, och den första utvärderingsrapporten antogs den 10 februari 2021. Det är ett viktigt steg som ökar utbudet av EU:s verktyg, projekt och nätverk som finns för att stödja återtagande (t.ex. operativt stöd från Frontex, elektroniska plattformar för hantering av

ärenden, utbyte av sambandsmän, tekniska workshoppar för att utbilda och mobilisera personal som deltar operativt i återtagandeprocessen etc.). Genom att sammanföra kvantitativ och kvalitativ information ger denna faktiska utvärdering en tydlig bild med värdefulla detaljer om praxis i alla faser av processen som sedan kan hanteras på ett riktat sätt.

Artikel 7 i den föreslagna förordningen om asyl- och migrationshantering är en samordningsmekanism som gör det möjligt för kommissionen att fastställa och mobilisera ytterligare åtgärder, även inom politikområden som inte är viseringsrelaterade och inom finansieringsinstrument, anpassade till partnerländernas behov, intressen och prioriteringar.

För att sammanställa den lämpliga blandningen av politiska verktyg och ta hänsyn till de olika aktörernas respektive behörigheter krävs att EU och dess medlemsstater agerar enhetligt och i en samordnad och kontinuerlig dialog med partnerländerna.

Frivilliga återvändanden är fortfarande det mest hållbara alternativet och EU kommer att fortsätta att stödja återanpassning av återvändare, vilket anges i strategin för frivilligt återvändande och återanpassning av den 27 april 2021, som också syftar till att bygga upp partnerländernas kapacitet och säkerställa deras aktiva deltagande i processen.

Uppgifterna om återvändande har blivit mer exakta och datainsamlingen kommer att förbättras ytterligare i och med den ändrade förordningen om migrationsstatistik, vilket därmed löser problemet med tidigare ofullständiga uppgifter, särskilt om frivilligt återvändande och återanpassning. Bilden kommer även att kompletteras i och med att EU:s in- och utresesystem och det ändrade Eurodacförslaget träder i kraft samt Schengens informationssystem för återvändande tas i bruk. I och med rapporterna om situationsmedvetenhet och analys på migrationsområdet (MISAA-rapporterna) kommer denna utveckling att ge en mer tillförlitlig och fullständig översikt över tillgänglighet, användning och effektivitet när det gäller stöd till frivilligt återvändande och återanpassning i EU.

X. Kommissionen godtar alla rekommendationer.

INLEDNING

05. Skyldigheten för en stat att återta sina egna medborgare är en princip i internationell sedvanerätt. Principen gäller oberoende av särskilda instrument som strukturerar återtagandesamarbete och även i avsaknad av bestämmelser i större EU-avtal med vissa tredjeländer eller regioner. Denna princip har redan kodifierats av FN:s folkrättskommission, stöds av opinio juris och konsekvent statlig praxis och bekräftas i andra multilaterala instrument som strukturerar återtagandesamarbete. Skyldigheten att återta sina egna medborgare anges bland annat särskilt i Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart.

IAKTTAGELSER

25. Ett antal kvantitativa och kvalitativa element och kriterier måste tas med i övervägandena om, när och hur man ska delta i återtagande, inbegripet genom politiska åtgärder i samband med EU:s övergripande förbindelser med tredjelandet, EU:s utrikespolitiska intressen och mål samt den politiska utvecklingen i tredjelandet och motsvarande inrikespolitiska överväganden.

27. Kommissionen och utrikestjänsten betonar att politisk vilja verkligen är en avgörande faktor som kan påverkas av flera frågor. Inhemsk politisk, ekonomisk eller säkerhetsmässig utveckling kan påverka den politiska viljan och ett tredjelands prioriteringar. I många tredjeländer, på samma sätt

som i Europeiska unionens medlemsstater, är återvändande och återtagande känsliga och politiskt laddade frågor. Följaktligen försöker tredjelandsregeringar ofta undvika publicitet kring återtagande.

28. Engagemang på högsta politiska nivå har visat sig vara användbart för att underlätta samarbetet om migration och särskilt återtagande, och hjälpa till att föra förhandlingarna framåt. Följaktligen har kommissionen och utrikestjänsten konsekvent satt migrationen på dagordningen för politiska möten och evenemang på hög nivå som en integrerad del av de yttre förbindelserna, inklusive diskussioner om återtagande som en viktig del av en övergripande migrationsstrategi. De bästa resultaten fås genom en samordnad strategi mellan EU:s medlemsstater (för att säkerställa sammanhängande budskap och där det är möjligt gemensamma åtgärder och initiativ).

För att förbättra samordningen om genomförandet av EU:s migrationspolitik ordnade EU:s utrikesrepresentant och det portugisiska ordförandeskapet ett gemensamt informellt möte med utrikesministrar och inrikesministrar den 15 mars 2021.

30. Möjligheten att inkludera eller exkludera klausulen om tredjelandsmedborgare i förhandlingsdirektiven övervägs konstant, men övervägandena – varav några förklaras i ruta 3 – går dock utöver mervärdet/användningen i praktiken för detta särskilda avtal.

33. Vid ministermötet mellan EU och Nigeria i november 2020 åtog man sig att återuppliva det bilaterala partnerskapet på flera olika områden, inklusive omfattande engagemang för migration och rörlighet. Detta hjälpte till att nå en överenskommelse om att återuppta förhandlingarna om ett återtagandebrev. Sedan januari 2021 har fem förhandlingsrundor ägt rum.

38. Kommissionen informerar regelbundet Europaparlamentet om läget för genomförandet av EU:s återtagandebrev och -arrangemang.

39. Återtagandebrev ingås för att underlätta och hjälpa länder att genomföra sin skyldighet att återta sina egna medborgare enligt internationell rätt. Den största fördelen som ett återtagande land kan få av undertecknandet av ett återtagandebrev är att man ökar kontrollen över återvändandeförfarandet och skyddar sina medborgares rättigheter i samband med återvändandet.

42. Kommissionen och utrikestjänsten betonar vikten av effektiva återtagandeförhandlingar för att säkerställa politisk mobilisering i de berörda tredjeländerna, i enlighet med principen om lojalt samarbete som säkerställer ett sammanhängande budskap och möjligheten att dra nytta av de privilegierade förbindelser som vissa medlemsstater har med specifika tredjeländer. Liksom inom många andra politikområden utlovar samarbetet mellan EU och dess medlemsstater i enlighet med principen om lojalt samarbete att ge de bästa resultaten när det gäller att främja samarbetet med tredjeländer om migration och rörlighet.

43. Även om man inte enades om några skraddarsydda paket i det skedet, fortsatte landsspecifika diskussioner om migrationssamarbete, inbegripet återtagande, vilka ledde till upprättandet av strategin för partnerskapsramen. Ett exempel för Nigeria: Under 2017 mobiliserade EU ett s.k. incitamentspaket i form av en handlingsplan för migration och rörlighet, investeringar och sysselsättning i avvaktan på det framgångsrika avslutandet av förhandlingarna om återvändande och återtagande.

Diskussioner om omfattande partnerskap med viktiga ursprungs- och transitländer pågår regelbundet i rådets berörda arbetsgrupper. På strategisk nivå har kommissionen och utrikestjänsten rådfrågat medlemsstaterna i de viktigaste stadierna i förhandlingarna om EU:s återtagandebrev och -arrangemang i rådets berörda arbetsgrupper. Detta har förstärkts i och med den nya pakten.

44. Även om det inte var systematiskt deltog EU-medlemsstaterna i att underlätta förhandlingar med tredjeländer genom Sherpastrategin och flera gemensamma besök. Dessutom har kommissionen och utrikestjänsten på strategisk nivå rådfrågat medlemsstaterna i de viktigaste stadierna i förhandlingarna om EU:s återtagandavtal och -arrangemang (särskilt innan de inledde och avslutade förhandlingarna) i rådets berörda arbetsgrupper.

45. Kommissionen understryker mervärdet av medlemsstaternas politiska mobilisering, av att tala med en röst och av att räkna med nationella incitament.

47. Incitament är verkligen viktiga inslag för att stödja förhandlingar. Det är emellertid avgörande att integrera incitament i omfattande och konstruktiva partnerskap som beskrivs i den nya asyl- och migrationspakten. Incitament kan hjälpa till att stödja sådana partnerskap, men de kan bara vara effektiva och hållbara när de kan bygga på ömsesidig förståelse för båda sidors intressen, känsliga frågor och oro. Följaktligen betonar den nya pakten behovet av att använda en lång rad politiska verktyg för att stödja partnerskapsstrategin.

49. Laglig migration och viseringspolitik är viktiga inslag i den övergripande strategin för migration, vilket anges i den nya pakten.

50. Förenklade viseringsförfaranden kan också betraktas som ett relevant inslag för att främja övergripande bilaterala förbindelser (inklusive handel) eller migrantpartnerskap.

51. I och med den nya pakten föreslog kommissionen att gå ett steg längre. Artikel 7 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering kommer att göra det möjligt för kommissionen att dra ytterligare nytta av den återtagandebedomning som genomförs enligt viseringskodexen för att identifiera och föreslå åtgärder som kan främja tredjeländernas återtagandesamarbete. Mot bakgrund av EU:s övergripande förbindelser måste dessa åtgärder ta hänsyn till respektive tredjelands intressen och behov och vad som kan mobiliseras på EU- och medlemsstatsnivå.

52. Det övergripande målet för EU:s migrationspolitik är att säkerställa att migration sker på ett säkert och korrekt sätt. Det ekonomiska stödet följer en övergripande strategi som inkluderar alla aspekter av migration, såsom insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och tvångsförflyttning, kampen mot migrantsmuggling, gränsförvaltning, skydd av personer som behöver internationellt skydd, stöd till värdsamhällen, laglig migration och lagliga vägar samt återvändande, återtagande och återanpassning.

53. Handlingsplanen från Valletta innehåller fem pelare, inklusive återvändande och återtagande tillsammans med bakomliggande orsaker, hantering och styrning av migration, laglig migration samt bekämpning av irreguljär migration.

EU:s förvaltningsfond för nödatgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivna personer tillhandahöll ytterligare medel för att stödja genomförandet av den gemensamma handlingsplanen från Valletta genom att ta itu med de fem pelarna.

57. NDICI – Europa i världen förutspår att en mer samordnad, holistisk och strukturerad strategi för migration kommer att bedrivas med partner genom en flexibel strategi som skapar incitament. Denna strategi är en del av en mycket mer omfattande verktygslåda som utvecklas i den nya asyl- och migrationspakten. Välavvägda incitament relaterade till migration kan bara ge resultat och maximera effekterna av våra internationella partnerskap om de ingår i en välavvägd och övergripande EU-strategi.

58. Partnerskaps- och samarbetsavtal är politiska avtal som ofta kompletteras med separata och fristående handelsavtal. Associeringsavtal innehåller oftast en särskild handelspelare utöver de bredare delarna som rör politiskt och ekonomiskt samarbete.

62. Europeiska kommissionens avdelningar håller på att färdigställa kommissionens lagstiftningsförslag om EU:s allmänna preferenssystem som ska antas av kollegiet under andra halvan av 2021.

En extern studie genomförs till stöd för en konsekvensbedömning för att förbereda översynen av förordning nr 978/2012¹.

63. Laglig migration är en integrerad del av välbalanserade, omfattande och ömsesidigt gynnsamma migrationspartnerskap. Det kan erbjuda fördelar för både ursprungs-, transit- och destinationsländer, liksom för migranterna själva. Det kan ta bort incitamentet att ge sig ut på farliga resor för att nå Europa. Dessutom är det en central fråga för många partner som ofta ber om fler lagliga migrationsmöjligheter.

Även om fastställandet av inresekvoter för migrantarbetare hör till medlemsstaternas behörighet, kan EU stödja tredjeländer när det gäller att främja laglig migration och rörlighet. Såsom exempelvis anges i den nya asyl- och migrationspakten kommer kommissionen att inleda talangpartnerskap med utvalda tredjeländer för att främja laglig migration och rörlighet. Konceptet kommer att lanseras genom en konferens på hög nivå mellan medlemsstaterna, näringslivet, utbildningssektorn och andra aktörer.

67. Användningen av negativa incitament måste ses och vägas mot bredare EU-intressen och mål i ett visst land och en viss region, och den potentiella effekten och effektiviteten måste utvärderas noggrant. En konstruktiv metod för att skapa ett omfattande partnerskap med en gemensam positiv agenda med tredjeländer utlovar de bästa hållbara resultaten.

69. Kommissionens arbetsgrupp, som inrättades 2016 för att stödja genomförandet av partnerskapsramen, har fungerat som ett forum för samordning och diskussion mellan kommissionens avdelningar och utrikestjänsten. Samordning sker på flera nivåer: mellan EU:s tjänster (kommissionens avdelningar och utrikestjänsten), mellan EU:s tjänster och medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna själva.

Arbetsgruppen för partnerskapsramen är fortfarande aktiv genom regelbundna veckomöten.

Förutom Coreper är högnivågruppen för asyl och migration och den strategiska kommittén för invandring, gränser och asyl (Scifa) de viktigaste forumen för samordning av migration mellan medlemsstaterna, kommissionen och utrikestjänsten.

78. Det är viktigt att understryka att det långvariga engagemanget genom de gemensamma återtagandekommittéerna och de gemensamma arbetsgrupperna i vissa fall har bidragit till att uppnå hållbara förbättringar i samarbetet.

¹ Studiens förhandsrapport är allmänt tillgänglig: <https://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/analysis/policy-evaluation/impact-assessments/>.

79. Dialoger om migration och rörlighet kan ändå vara effektiva genom att placera återvändande och återtagande i det bredare sammanhanget av samarbete om migration, och de kan hjälpa till att ta itu med specifika frågor.

95. Faktum är att framgången och effektiviteten hos ärendehanteringssystemet för återtagande (RCMS) också beror på ett antal andra faktorer, t.ex. kapacitet, ekonomiska resurser, engagemang hos andra partner och tekniskt stöd. Därför planerar man inom EU-projekt normalt att operativt och ekonomiskt stöd fortsätter efter införandet av RCMS i alla berörda tredjeländer, även för att utbilda personalen som använder det och för att ta itu med ytterligare teknisk utveckling.

98. Kommissionen har nyligen antagit sin första EU-strategi för frivilligt återvändande och återanpassning, som syftar till att öka andelen frivilliga återvändanden från EU och förbättra kvaliteten på systemen för frivilligt återvändande. Strategin för fram en mer enhetlig och samordnad strategi bland medlemsstaterna i syfte att förverkliga hela potentialen när det gäller frivilligt återvändande och återanpassning.

När det gäller utvärderingen av projekt i bilaga IV understryker kommissionen att vissa av projekten i Afghanistan och Bangladesh har förlängts för att ge förväntade resultat. Som bekräftas i punkt 101 vidtog kommissionen mildrande åtgärder för att bemöta de svårigheter som projekten har stött på i samband med utmanande situationer i länderna i fråga, och i fallet Bangladesh också för att minska antalet återvändare mer än planerat för att få förväntade resultat. Kommissionen förväntar sig därför att resultaten vad gäller levererad output och hållbarhet kommer att vara åtminstone ”delvis tillfredsställande” i slutet av projekten.

99. b) Siffran 820 000 återvändanden från Iran och Pakistan till Afghanistan avser antal återvändanden (inte individer) och inkluderar cirkulär och säsongsmässig migration, vilken är särskilt hög mellan Iran och Afghanistan.

105. Återanpassningsstödet i Afghanistan har påverkats negativt också av mättnaden på arbetsmarknaden och den allmänna ekonomiska nedgången i landet. I förekommande fall vidtog kommissionen och dess genomförandepartner mildrande åtgärder för att främja bättre tillträde för yrkesutbildade till arbetsmarknaden. I programmets halvtidsutvärdering framgick att den utbildning på arbetsplatsen och de arbetsmarknadsfrämjande åtgärder som antogs i ett program var en bra strategi för tillkomsten av jobb genom direkt engagemang av den privata sektorn.

110. Officiell statistik från Eurostat och operativa data från Frontex samlas in för olika ändamål och bör inte jämföras direkt på grund av deras olika ramar för aktualitet, frekvens och sammanställning.

Kommissionen betonar det befintliga samarbetet mellan Eurostat och Frontex beträffande uppgifter om återvändanden som syftar till synergier, samtidigt som Frontex lämpligare operativa dataflöde hålls åtskilt från officiell statistik från medlemsstaterna till Eurostat.

111. Kommissionen noterar att medlemsstaterna inte bidrar systematiskt med samma detaljnivå, särskilt inte i samband med expertgruppen för återtagandes möten.

116. Den genomsnittliga varaktigheten från tidpunkten för en begäran till utfärdandet av handlingar har lagts till 2021 som kompletterande information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna om den finns tillgänglig.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

122. Kommissionen och utrikestjänsten har konsekvent satt migrationen på dagordningen för politiska möten på hög nivå för att underlätta migrationssamarbetet, inklusive återtagande. Som beskrivs i den nya pakten kommer denna strategi att antas och intensifieras.

Rekommendation 1 – Anta en flexibel strategi i förhandlingarna om EU-återtagandeavtal

Kommissionen godtar denna rekommendation.

125. Kommissionen och utrikestjänsten betonar vikten av effektiva återtagandeförhandlingar för att säkerställa politisk mobilisering i de berörda tredjeländerna i enlighet med principen om lojalt samarbete som säkerställer ett sammanhängande budskap och att man kan dra nytta av de privilegierade förbindelser som vissa medlemsstater har med specifika tredjeländer. Som på många andra politikområden: tala med en röst, ett fördragskrav och gemensamma insatser utlovar att ge de bästa resultaten för att utveckla samarbetet med tredjeländer om migration och rörlighet. Detta har förstärkts i och med den nya pakten.

Rekommendation 2 – Skapa synergier med medlemsstaterna

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Första strecksatsen. Faktum är att återvändandepolitiken måste behandlas som en del av en övergripande migrationspolitik, vilket återspeglas i den nya pakten.

126. EU strävar efter en konstruktiv strategi för att skapa omfattande och ömsesidigt gynnsamma migrationspartnerskap för att uppnå långsiktiga och hållbara resultat och uppfylla EU:s mål. Återvändande och återtagande är en del av dessa partnerskap. Positiva incitament kan hjälpa till att stödja samarbete men är mest effektiva om de integreras i partnerskapet med ett tredjeland och svarar på parternas intressen och behov.

Handelspolitiken i allmänhet och handelsavtal i synnerhet har det huvudsakliga syftet att förbättra de ekonomiska banden och skapa arbetstillfällen och tillväxt hos båda parter. Det har därför en positiv inverkan i tredjeländer och bidrar till att lösa bakomliggande problem.

127. Framsteg har gjorts när det gäller att öka samordningen på flera nivåer: mellan EU:s tjänster (kommissionens avdelningar och utrikestjänsten), mellan EU:s tjänster och medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna själva (se punkt 69).

Användningen av negativa incitament måste noga övervägas med beaktande av EU:s bredare intressen och mål. En konstruktiv strategi för att skapa ett omfattande partnerskap med en gemensam positiv agenda med tredjeländer utlovar de bästa, hållbara resultaten.

Rekommendation 3 – Stärk incitamenten för tredjeländers återtagandesamarbete

Kommissionen godtar denna rekommendation.

I den nya asyl- och migrationspakten anges en strategi där hela skalan av EU:s och medlemsstaternas politik, verktyg och instrument slås samman och mobiliseras på ett strategiskt sätt för att uppnå de önskade målen i pakten. Detta är en del av en skräddarsydd strategi för att uppnå ömsesidigt gynnsamma partnerskap. En nära samordning mellan EU:s tjänster och medlemsstaterna är av avgörande betydelse, och några av verktygen beskrivs i punkt 127. Dessutom säkerställer kommissionen via samråd mellan avdelningarna, arbetet i gruppen för interinstitutionella förbindelser och gruppen för extern samordning att den potentiella effekten av olika strategier och instrument för

migration beaktas noga. Återvändande och återtagande är en av delarna i en omfattande migrationspolitik som är integrerad i en bredare politisk ram.

134. De senaste förbättringarna när det gäller att samla in mer frekvent och detaljerad officiell statistik om återvändanden från Eurostat kommer att lösa bristerna hos tidigare uppgifter och möjliggöra ytterligare förbättringar av uppgifternas kvalitet.

Uppgifter om hur snabba återtagandena är hör till operativa data.

De viktigaste dataseten för återvändande/återtagande samlas in från medlemsstaterna av Eurostat och av Frontex (om olagliga inresor, irreguljärt boende migranter, utfärdade beslut om återvändande och återvändanden till ett tredjeland).

Beroende på behoven används dessa dataset tillsammans med en omfattande uppsättning indikatorer enligt viseringskodexen och information från medlemsstaterna. Denna kombination av grundliga kvantitativa och kvalitativa underlag ger en mycket korrektare bild av samarbetsnivån vid återtagande och tillhandahåller värdefull information om praxis i alla stadier av processen.

135. Se kommissionens svar på punkt 111.

Rekommendation 4 – Förbättra insamlingen av uppgifter

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Första strecksatsen. När det gäller återtagandeförfarandenas snabbhet (dvs. i förhållande till tredjeländers lämpliga hjälp vid medlemsstaternas begäran om identifiering av medborgare eller utfärdande av resehandlingar) har frågan om den faktiska (genomsnittliga) längden på processen behandlats i samband med insamlingen av uppgifter 2021 enligt artikel 25a i viseringskodexen. Resultaten kommer att läggas fram för rådet i slutet av 2021.

Andra strecksatsen. Kommissionen kommer att sträva efter att stärka standarder och förfaranden inom övervaknings- och utvärderingsområdet, särskilt baserat på harmoniserade verktyg som utvecklats av EU:s och IOM:s centrum för kunskapshantering och stärkt dataanalys och forskning. Dessa insatser skulle möjliggöra jämförande analyser mellan regionerna, särskilt inom hållbar återanpassning.